

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 35. Colloquium inter Catholicos & Lutheranos Ratisbonæ habitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

fortunæ casu Aguillarius Gubernator Sæc. XVII.
 vehementer perculsus, cum prompti A.C. 1601.
 auxilii spem haud reliquam haberet,
 anno sequenti die secunda Januarii de-
 ditionem facere compulsus est, pacta
 suos in Hispaniam reducendi liberate,
 redditisque, quæ antea occupaverat,
 oppidis. Postea Prorex Catholicos
 omni ope destitutos iterata clade ab-
 sumperat, Elisabetha vero Regina, ut
 Hispanis in Hiberniam denuo irrum-
 pendi opportunitatem præverteret,
 octo grandiorum navium classem præ-
 ter minoris molis quamplurimas in re-
 gni finibus tenebat. Cum autem Pro-
 rex Tyrrennum Comitem sine inter-
 missione lacefferet, nullumque respi-
 randi spatium indulgeret, illum tan-
 dem ad tam duram reduxit necessita-
 tem, ut fese Elisabethæ arbitrio ac
 clementiæ relicturum sponderet: id ta-
 men Prorex Comitis voto dare re-
 cusabat, nisi prius obtenta Reginæ ve-
 nia, qua tandem concessa Tyrennius
 ad Proregem proficiscebatur, ab eo-
 dem in Angliam ad Elisabetham ab-
 ductus,

§. XXXV.

Colloquium inter Catholicos & Lu- theranos Ratisbonæ habitum.

Hist. Eccles. Tom. LIII. 8 G Jam

Sæc. XVII. Jam anno priori de colloquio inter Catholicos & Lutheranos Doctores Ratisbonæ habendo agebatur, cuius occasio hæc erat: Inviserat autumni tempore Maximilianus Bavariæ Dux ad Philippum Ludovicum Neoburgicun Ducem Cognatum suum, Lutheri sectam addictum: Quadam die sermone ad fiduciam dei controversias converso differendi argumentum præbebat quidam libellus, cuius auctor Lutherum tanquam mendacem, impurum & Blasphemum ex ipsis ejusdem verbis depingebat, editaque apologia adversus Philippum Hailbrunnerum, qui auctorem sublestæ fidei postulabat, dictorum veritatem comprobatam reddebat: cum ergo Philippus Dux Lutheri sui insamiam ægre ferret, operæ pretium fore declarabat, si inter selectos utriusque partis Theologos de controversis fidei questionibus familiare colloquium coram utroque Principe haberetur: Placuit summopere hoc consilium Maxимиiano, qui etiam, quamprimum Viena Monachium reversus fuerat, datis literis Philippum ad præconceptam disputationem invitabat, tempus, locum, modumque præscribendi facultate eidem relicta. Præfigitur colloquii initio dies vigesima octava Mensis Novembris, atque ad Philippi Ducis votum

sel.

feligitur Curia Ratisbonensis, dein duo Sæc XVII.
Doctores Albertus Hungerus Ingolsta- A.C. 1601.
dienis Academiæ Pro - Cancellarius &
Jacobus Grethserus Jesuita ibidem Theo-
logiæ Professor, cui in tertia Sessione
Adamus Tannerus successerat, a Ba-
variæ Duce designati sunt præter Geor-
gium Lautherium Monacensis Colle-
giatæ Præpositum, Antonium Welse-
rum, & Wolfgangum Hanemanum
Frisingenenses Canonicos, qui Testium
ac Consultorum partes tenuere. Phi-
lippus vero Collocutores nominabat Ja-
cobum Hailbrunnerum & Ægidium
Hunnium: Testes vero ac consultores
e longinquo petebantur, & quidem e
Saxonia David Rungius, e Vinaria Fla-
dungus, ex Ohnsapaco Abdias Wickne-
rus & Laurentius Lælius, a Wittem-
bergo Andreas Osiander, & Felix Bi-
ddenbachius præter Philippum Hail-
brunnerum, Tobiam Bruno, Christo-
phorum Moroldum, Henricum Tettel-
bachium, Magnum Agricolam, Abra-
hamum Manne, & Davidem Schram-
mum, qui omnes erant Neoburgici Pa-
stores: hucusque omnia inter partes a-
mice transacta fuere: acrius autem
cum Lutheranis certamen fuit, dum
de disputationis argumento deliberatum
est; Protestantes enim exclusa Dia-
lectica patrum idioma adhiberi postu-
lant,

Sæc. XVII. lant, attamen illam ad declinandas
A. C. 1601. vagas & digressionibus obnoxias confa-
bulationes esse pernecessariam, hoc
vero in concursu plebis ineruditæ mi-
nus proficuum judicabatur. Præterea
Lutherani Doctores omnino postulabant
ut in omnibus, quæ in medium pro-
ferrentur, fidei controversiis nominis
Verbum scriptum in regulam ac Judi-
cem adduceretur: hæc autem Prote-
stantium conditio non minus insulta
quam iniqua Catholicis Doctoribus vi-
debatur; memores enim erant, quod
idipsum olim Ariani de S. Augustino

*S. Aug. lib. petiissent, dicentes: Si de divinis Scri-
pturis protuleris, quod commune est cum
omnibus, audiemus: quæ vero extra Scri-*

*pturam proferes, a nobis non suscipiuntur,
cum dicat Dominus sine causa colunt me,
docentes mandata & præcepta hominum.
Quinimo ipsi Maximiliano Principi,
utpote in fidei controversiis haud pe-
rigrino compertum erat, quod nulla
unionis spes foret, quamdui error, ex
quio tanquam communi radice ceteri
ferme omnes pullulant, circa hunc ar-
ticulum non tolleretur. Ne ergo Lu-
therani palam facerent, quod suæ cau-
sæ diffisi per iniquas conditiones dispu-
tationis periculum eludere tentarint,
annuere compulsi sunt, ut velut præ-
cipuum disputationis argumentum se-
quens*

quens thesis proponeretur: *Sacra Scri-
ptura non est Judex omnium controversia-
rum fidei & Religionis Christianæ: Est
quidem norma infallibilis, verum nec sola,
nec unica, sed præter hanc necessario ad-
mittendæ sunt traditiones & Ecclesiæ Defi-
nitiones, Doctorumque Orthodoxorum con-
fensus.*

§. XXXVI.
Hujus colloquii initia.

Jam dudum Lutherani Doctores Ratis-
bonæ convenerant, qui, cum juxta *Merc. Gal-
lobelg. l. 6.*
regionum, unde accersiti erant, diver-
situdinem diversas etiam inter se opinio-
nes fore pertimescerent, privatis dispu-
tationibus, & colloquiis futuro certa-
mini præludebant, diffonasque fides
ad harmonicum sonum intendere nite-
bantur. Demum vero die vigesima
sexta Novembris adventantibus Bavarо
& Palatino Ducibus præstituto die in
destinata Curiæ Ratisbonensis Aula
colloquio hora prima pomeridiana da-
tum est initium, legesque præscriptæ,
quibus observatis perspicua, modesta,
ordinata, & sophismatum, clamorum
convitiorumque expers foret dispu-
tatio: nihilominus Augustanæ Confes-
sionis Theologi, ut intacto principalis
controversiæ scopo ad singularia quæ-
dam disputationem distrahere valerent,

G 3

Catho-